

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Cdo/230/2019
Identifikačné číslo spisu: 7217214499
Dátum vydania rozhodnutia: 24.06.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Milan Lalič
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:7217214499.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne L. Z., bývajúcej v Z.E., Ž. XX, zastúpená JUDr. Gabrielou Jablonskou, advokátkou v Košiciach, Letná 47, proti žalovanému BYTY - SERVIS, spol. s r.o. Košice, so sídlom v Košiciach, Gemerská 3, IČO: 31 663 303, o určenie neplatnosti rozhodnutia vlastníkov bytov, vedenom na Okresnom súde Košice II pod sp. zn. 25 C 21/2017, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo 17. apríla 2019, sp. zn. 9 Co 158/2018, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovaná nemá nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v záhlaví označeným rozhodnutím potvrdil rozsudok Okresného súdu Košice II z 20. februára 2018, č. k. 25 C 21/2017-229, ktorým bola zamietnutá žaloba žalobkyne o vyslovenie neplatnosti písomného hlasovania vlastníkov bytov a nebytových priestorov pre nedostatok pasívnej vecnej legitímácie žalovanej, ktorá vystupovala len ako ich zástupkyňa, ako vecne správny a v súlade s rozhodnutím Ústavného súdu Slovenskej republiky z 12. apríla 2012, č. k. IV. ÚS 194/2012-17, podľa ktorého sú to len vlastníci bytov a nebytových priestorov v bytovom dome, ktorí realizujú svoje vlastnícke práva hlasovaním vo vzťahu k rôznym opatreniam týkajúcich sa tohto bytového domu.
2. Proti tomuto rozsudku krajského súdu podala žalobkyňa dovolanie, v ktorom uviedla, že nesprávnym posúdením § 8b ods. 1 zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov v znení účinnom od 1. júla 2016 došlo k porušeniu jej práv na spravodlivý proces, lebo žalovaný subjekt žalovala ako zákonného zástupcu vlastníkov bytov a v danom prípade súd nebol viazaný petitom žaloby, preto jej návrh nemohol byť prekludovaný ani súdom neuznaný.
3. Žalovaná sa k doručenému dovolaniu žalobkyne písomne nevyjadрила.
4. Dovolanie žalobkyne nie je prípustné, lebo vôbec nevymedzila, a ani implicitne nemožno z dovolania vyčítať, v čom videla splnenie predpokladov jeho prípustnosti, keď vôbec necitovala žiadne z ustanovení § 419 a nasl. C.s.p. Púha zmienka žalobkyne o nesprávnom právnom posúdení veci z hľadiska zákona č.

182/1993 Z.z. v platnom znení požiadavku prípustnosti dovolania v zmysle ustanovenia § 420 a § 421 ods. 1 C.s.p. nenapĺňala.

5. Keďže ani z obsahového hľadiska dovolanie žalobkyne nespĺňalo požiadavky na zákonné vymedzenie jeho prípustnosti, trpí teda takou vadou, pre ktorú nemožno v dovolacom konaní pokračovať; inak táto vada dovolania nebola v priebehu trvania lehoty na podanie dovolania jej advokátom odstránená.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto dovolanie žalobkyne podľa ustanovenia § 447 písm. d/ C.s.p. odmietol a rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania neodôvodnil (§ 451 ods. 3 in fine C.s.p.).

7. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.